

SŁOWO

PISMO PARAFII WITASZYCE
www.witaszyce.pl

NR 224 ROK XVI PAŹDZIERNIK 2011

PISMO PRZEZNACZONE WYŁĄCZNIE DO UŻYTKU DUSZPASTERSKO - KATECHETYCZNEGO PARAFII, Adres: WITASZYCE, ul. STAWNA 2

2 listopada przeżywać będziemy wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych. Dzień przed, będziemy obchodzili Uroczystość Wszystkich Świętych – tych, którzy już cieszą się z obcowania z Bogiem. Naszym drogim zmarłym również możemy pomóc dostać się do nieba: poprzez modlitwę i możliwość uzyskania odpustu.

W sakramencie pojednania grzesznik otrzymuje przebaczenie wyznanych grzechów, za które szczerze żałuje. Dzięki temu może on osiągnąć wieczne zbawienie. Uzyskane przebaczenie nie uwalnia jednak od kar doczesnych (czasowych), które spotykają nas za życia lub po śmierci w czyśćcu. Uwolnieniu od tych kar służy właśnie obfity skarbiec odpustów Kościoła.

ODPUST ZUPEŁNY

Jest to darowanie człowiekowi wobec Boga wszystkich kar doczesnych, należnych za grzechy odpuszczone już co do winy w Sakramencie Pokuty.

Kto uzyska odpust zupełny dla siebie – uniknie kar czyśćcowych.

Kto ofiaruje odpust zupełny za zmarłych – ratuje dusze z czyśćca.

WARUNKI WYMAGANE DO UZYSKANIA ODPUSTU ZUPEŁNEGO

I Godne przyjęcie Ciała Pańskiego – tzn. po dobrze odprawionej Spowiedzi świętej. Po jednej Spowiedzi świętej można przyjmować wielokrotnie Ciało Pańskie, np. codziennie przez cały miesiąc.

II Wolność od przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, nawet lekkiego – tzn. trzeba wykluczyć na przyszłość dobrowolne i świadome powtarzanie grzechów ciężkich i lekkich, tzn. nie wolno u siebie tolerować

złych przyzwyczajzeń lub dobrowolnie trwać w jakimkolwiek nałogu. Brak takiej wolności – wyklucza możliwość uzyskania odpustu zupełnego.

III Wypełnienie określonej czynności – tych czynności wyznaczył Kościół wiele i są one związane z różnymi okazjami. Niektóre z tych czynności można wypełnić codziennie według własnego wyboru, a mianowicie:

ODPUST ZUPEŁNY c.d.

- 1) czytanie przez pół godziny dowolnego fragmentu Pisma Świętego;
- 2) odmówienie jednej części Różańca świętego wspólnie z kimś w dowolnym miejscu lub samemu, ale wówczas tylko w kościele lub w kaplicy;
- 3) adoracja Najświętszego Sakramentu przez pół godziny w kościele lub w kaplicy, nawet gdy Pan Jezus nie jest wystawiony w monstrancji;
- 4) odprawienie Drogi Krzyżowej w kościele, w kaplicy lub na kalwarii.

W okresie od 1 do 8 listopada przy nawiedzeniu cmentarza – każdorazowo można otrzymać odpust zupełny!!!

IV Modlitwa w intencjach Ojca Świętego – np. „Ojcze nasz” i „Zdrowaś Maryjo”, „Pod Twoją obronę” lub jakąkolwiek inną modlitwą.

Odpust zupełny jest jednym z największych darów, miłosierdzia Bożego, który człowiek może uzyskać, codziennie i ofiarować za zmarłych. W tym wielkim dziele Bożego miłosierdzia może uczestniczyć każdy katolik, tylko trzeba chcieć i Boga o to prosić. Amen.

Opr. ks. Piotr

Święty Józef – Patron na nasze czasy

W Kościele rozumianym jako wspólnota bosko-ludzka przenikają się trzy rzeczywistości. Pierwsza z nich to Kościół pielgrzymujący do domu Ojca, to wszyscy ludzie, którzy żyją na świecie z nadzieją Zmartwychwstania w czasach ostatecznych. Druga to Kościół oczyszczający się, który pokutując za popełnione zło w czasie ziemskiego życia i kary doczesne, przygotowuje się do wejścia w bramy Królestwa Niebieskiego. Trzecią rzeczywistość stanowi Kościół chwalebny, w obrębie którego znajdują się wszyscy święci, którzy przez swoje życie oddane Bogu, teraz mogą oglądać Go twarzą w twarz. Między członkami tych trzech Kościołów zachodzą wzajemne relacje. Zauważmy szczególnie jedną z nich.

Każdy żyjący na ziemi, w swojej wędrówce ku wieczności, prosząc samego Boga o pomoc i opiekę, może uciekać się do wstawiennictwa świętych. Poprzez wieki, Kościół zanosił przez nich swoje prośby do tronu Najwyższego, licząc na ich wielkie wsparcie. W różnych epokach naznaczonych specyficznymi problemami proszono o pomoc szczególnie tych świętych, którzy przez przykład swojego życia czy męczeństwa, ukazywali drogę wyjścia przez swoją relację z Bogiem i konkretne czyny.

Współczesny świat przełomów dwóch tysięcy także doświadcza trudności, prosząc Pana o pomoc za przyczyną świętych. Pośród naglących problemów społeczeństw dostrzegamy jeden, związany z tzw. kryzysem rodziny. Wiąże się z nim mocno kryzys ojcostwa, a nawet kryzys męskości. Współczesna wizja i doświadczenie ojca niejednokrotnie jest wypaczeniem lub nawet zaprzeczeniem Ojcostwa Boga, zamiast być jego obrazem.

W obliczu takiej sytuacji Kościół na nowo odczytuje postać Świętego Józefa, upatrując w nim Patrona na nasze czasy. Zasługuje On na takie miano przez przykład swojego życia oddanego Bogu i Świętej Rodzinie, dzięki czemu odegrał jedyną i niepowtarzalną rolę w historii zbawienia. Jako niedościgniony wzór męczyzny, małżonka i ojca, staje się dla współczesnego świata nadzieją na przewyciężenie wspomnianego kryzysu, który dzięki Niemu może doprowa-

dzić do polepszenia obecnej sytuacji. Wynika z tego nie tylko aktualność tematyki związanej ze Świętym Józefem, ale także wielka szansa dla współczesnego człowieka i świata, który nie może dobrze funkcjonować bez zdrowej rodziny.

Ponadto w życie każdego z nas wpisany jest trud. Nie jest łatwo iść nieustannie za dobrem i szukać w świecie tylko Boga i Jego woli, gdyż po grzechu pierwotnym została osłabiona nasza ludzka natura. W czasie ziemskiej pielgrzymki toczymy walkę z naszymi słabościami, staramy się przypodobać Bogu, podążając za szlachetnymi porywami naszego serca. Oparciem

staje się modlitwa, a więc relacja zażyłości z Ojcem. Pomocą w trudach staje się także orędownictwo świętych, którzy poprzedzili nas w wejściu do Królestwa Niebieskiego. To, co sami przeżyli może okazać się dla nas pomocą w drodze do Boga. Dlatego każdy z nas stara się wybierać i czcić tych patronów, którzy są najbardziej bliscy naszemu życiu. W ten sposób ich świadectwo staje się dla nas drogowskazem, a ich wsparcie i modlitwy zanoszone przed tron Boga często bywają nieocenioną pomocą na wszystkich naszych drogach.

Chcąc kogoś poznać, na początku musimy zapytać o imię. Józef z języka hebrajskiego tłumaczy się jako „Bóg dodał”. Pierwszy raz w Piśmie Św. to imię pojawia się w księdze Rodzaju w kontekście życia patriarchów. Józef był drugim synem Racheli żony Jakuba, a w sumie 12-nastym – najmłodszym i szczególnie umiłowanym. Imię to wyraża wdzięczność za to, że Pan Bóg do 11 synów dodał mu jeszcze jednego.

Wiedzę o życiu św. Józefa czerpiemy z kart Pisma Św., a konkretnie z Ewangelii Mateusza i Łukasza, którzy jako jedyni piszą o życiu ukrytym Jezusa, czyli sprzed publicznej działalności. Mimo, że nie wypowiada tam żadnego słowa (ale nosi na swych rękach Wcielone Słowo) odgrywa ogromną rolę w planie Bożej ekonomii. Wiele o Świętym Józefie możemy przeczytać w apokryfach takich jak: *Protoewangelia Jakuba*, *Ewangelia Tomasa*, *Historia Józefa Cieśli*, *Ewangelia Pseudo-Mateusza* oraz *Ewangelia Narodzenia Maryi*. Również Ojcowie Kościoła zachwycali się Świętym Józefem. Mamy przykłady pięknych homilii choćby św. Jana Chryzostoma, wysławiających cnoty i zasługi Męża Maryi.

W kolejnych numerach będziemy starać się bliżej poznać tego wielkiego Patrona całego Kościoła, a szczególnie naszej diecezji. Niech Święty Józef towarzyszy nam zawsze w naszych osobistych modlitwach.

Ks. Adam Marczyński

Ognisko

W sobotę 1 października w ogrodzie przy plebani odbyło się ognisko dla młodzieży: ministrantów oraz członków Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży przy naszej parafii.

W sumie w czasie trwania ogniska było nas około 40 osób.

Od rana, zaraz po zbiórce, ministranci przygotowali stos drewna na ognisko oraz

Ognisko c.d.

odpowiednie patyki do trzymania kiełbasek nad ogniem. Następnie razem zrobiliśmy zakupy by niczego nie zabrakło wieczorem. Po Mszy św. o godz. 1800 podpaliliśmy przygotowany stos. Każdy w atmosferze radości ze wspólnego spotkania przyrządzał kiełbasę na ulubiony przez siebie sposób. Kiedy już każdy się najadł i porozmawiał ze sobą, śpiewaliśmy piosenki i braliśmy udział w zabawach.

Na zakończenie odśpiewaliśmy Apel Jasnogórski i odmówiliśmy dziesiątkę Różańca. Spotkanie zakończyło błogosławieństwo Księdza Proboszcza.

*Dk. Tomasz Kot
Ks. Adam Marczyński*

Z obrad Rady Ekonomicznej

W drugą niedzielę października obradowała Rada Ekonomiczna. Spotkaniu przewodniczył ks. Stanisław Szymański – proboszcz parafii. Obecny był także dk. Tomasz Kot, który w naszej parafii odbywa praktyki.

Poruszono następujące sprawy:

1. Wymalowane zostały obydwie kościoły oraz wyremontowany łuk przed wejściem do „kościółka”.
2. Zakończył się remont tylnej elewacji kościoła parafialnego. Na powyższą inwestycję parafia otrzymała dofinansowanie z budżetu gminy Jarocin w kwocie: 29.797,13zł
3. Proboszcz poinformował o spadku, jaki otrzymała parafia od zmarłej P. Joanny Płoski Bnińskiej. Wynosi on 25 tysięcy dolarów. Fundusze pozwolą pokryć koszt zakupu drewna na nowe ławki w kościele.
4. W dalszej kolejności czekają jeszcze inwestycje: nowe żyrandole, konfesjonały, okna, ogrzewanie a także chodnik na Nowym Cmentarzu.
5. W związku z rozdawnictwem żywności rada prosi by oczekujący pomocy zgłaszali się do P. Poziombka (ul. Stawnej).

W ostatnich tygodniach:

Sakrament chrztu św. przyjęli:

Agata Pawłowska (Al. Wolności); Agata Nowicka (ul. Hanki Sawickiej); Wiktor Marciniak (ul. Kolejowa); Jakub Paweł Jakubowski (ul. Stawna); Maja Roszyk (Michałów); Krzysztof Szymanowski (Poznań Os. B. Chrobrego).

Witamy we wspólnocie wierzących

Odeszli do wieczności:

Regina Wilhelm (ul. Okólna, l. 82); Kazimiera Leda (ul. Kolejowa, l. 86); Edward Ulatowski (ul. Ceglana, l. 86).

Niech odpoczywają w Pokoju

Sakramentalny związek małżeński zawarli:

Paulina Szymkowiak (ul. Kolejowa) i Rafał Woś (Lisew); Paulina Błażejewska (ul. Roszarnicza) i Krystian Frątczak (Kotlin ul. Powstańców Wlkp.); Anna Kubasik (Wola Książęca) i Michał Dolata (Wyszki); Natalia Katarzyna Radłowska (ul. Olszynowa) i Krzysztof Adam Czaczyk (ul. Olszynowa); Maria Papierz (Prusy) i Krystian Dworzyński (ul. Rutkowskiego).

Szczęść Boże na Nowej Drodze